

Малката Малинка.

алинка за първа година я записаха въ училището. Колко много се радваше тя, че вече ходи на училище и че има толкова много другарки! . . . Тя скоро се запозна съ новитѣ си другарки, обикна ги и започна да дружи съ тѣхъ . . . А тѣ всичкитѣ сѣ добри, весели, пѣргави и игриви, като Малинка . . .

Ето вече единъ мѣсець, какъ тя редовно ходи въ училището. Всѣка вечеръ тя разказваше на майка си всичкитѣ приказки, които учителката имъ бѣ разказала въ училището. И какъ добръ и вѣрно ги бѣ запомнила . . .

Но Малинчината радостъ бѣ още по голѣма, когато учителката имъ раздаде *плочитѣ* и писалкитѣ. Тя весела и засмѣна си отидѣ на обѣдъ въ къщи и се похвали на майка си, че вече започнали да пишатъ . . .

Всѣки день Малинка внимателно изпѣлваше плочата си съ точки, чѣртички, кукички, бастунчета и пр. Научи се да брои и да смѣта.

Ала тя особено бѣ радостна, когато изучиха първата *молитва*. Отъ тогава всѣка вечеръ, прѣди да си легне, ще скръсти двѣтѣ си рѣцѣ, ще се помоли на Бога, като каже и научената молитва. Помолваше се за родителитѣ си, но не бравяше и добрата си учителка.